

Türkiye'yi Geziyorum 5

LEVENT

SIVAS'TA

Mustafa Orakçı

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. “Merhaba öğretmenim, ben Levent.” dedim. “Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı.**” dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen’i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale’nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa’da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. “Şimdi ne yazıyorsunuz?” diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: “**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**” Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen’i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen’i en son bizim Mert’le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

İÇİNDEKİLER

Kâmil'in Üstüne Köpek Oturdu!.....	5
Yeni Rotamız Neresi.....	15
Sivas Arkeoloji Müzesi.....	30
Divriği	65
Şipşak Levent	67
Kangal	72

KÂMİL'İN ÜSTÜNE KÖPEK OTURDU!

Aslında her şey o gün oyun parkına gitmemizle başladı. Hafta sonu bizim tayfa ile birlikte çocukluğumuzdan beri gittiğimiz parka gittik ve çok kötü bir manzara ile karşılaştık. Parkımız kapatılmıştı. Hatta parkta ne kadar alet varsa hepsi sökülüştü. Boş kalan parka bile giremiyorduk. Çünkü etrafı çitle çevrilmişti. Hemen orada çalışan bir adama sordum:

- Amca parkımı-
za ne yaptınız?

- Parkınız eskimişti oğlum. Yenisini yapacağız. Daha güzel ve daha büyük olacak, dedi. Sonra da ekledi:

- Biraz sabretmeniz gerekecek.
Hadi bakalım biz parkı yapıncaya kadar
kendinize başka bir oyun alanı bulun...

Bu duruma en çok Kâmil içerlemişti:

- Kahvaltı yapmasam bu kadar içime
oturmazdı. Ben şimdi hangi salıncakta sal-
lanıp da ekmek arası köfte yiyeceğim. Hangi
kaydıraktan kayarken leblebi, fındık, fıstık
yiyeceğim. Resmen aç kaldık. Yani daha
doğrusu resmen parksız kaldık.

Hepimiz üzülerek geri döndük. Bize ait olan tek yer elimizden alınmıştı. Bulduğumuz bir köşeye oturup ne yapacağımızı düşündük. Uzun süre kimse konuşmadı. Kâmil'in sızlanmalarını dinledik durduk. Kimse konuşmayınca hepimiz evlerimize dağılmaya karar vermiştik ki Osman birden ayağa kalktı.

Sanırım Osman'ın her zamanki gibi parlak bir fikri vardı:

- Bizim evin yanındaki boş arsayı hatırlıyor musunuz arkadaşlar?

- **Eveet!**

- İşte orayı oyun oynamak için kullanabiliriz.

Osman nedense bir an duraksadı:

- Gerçi şimdi düşününce bu pek iyi bir fikir değil gibi geldi. Çünkü orada...

Hayri ile Kâmil, Osman'ın sözünü kesti ve ortaya atladı:

- Osman bu süper bir fikir... Konuşturdun yine zekânı. Tayfanın akıl küpü! Sen olmasan biz ne yapardık bilmiyorum dostum.

– Ama arkadaşlar, dedi Osman bir şeyler söylemeye çalıştı ama kimsenin Osman'ı duyduğu yoktu. Kâmil planını yapmış, herkese getirmesi gerekenleri anlatmaya başlamıştı bile...

– Hayri sen topu getir. Mert sen de yedek topu getir. Osman sen de gürültü yapıp durma. Park oyun alanı fikrin güzeldi. Sus artık. İş bundan sonra uzmanına, yani bana bırak. Levent sen de benimle eve gel de annemin bizim için hazırladığı yiyecekleri getirelim.

– Hangi arada hazırlandı yiyecekler?

– Her hafta sonu ben annemden börek poğaçaya falan istiyorum. O da alıştığı için ben söylemeden hazırlamış oluyor. Uyandığımda çeşit çeşit börek ve tatlılar hazırды.

Osman diyeceğini söyleyemedi. Herkes dağıldı ve on beş dakika sonra hepimiz Osman'ın söylediği boş arsada toplanmak üzere sözleştik.

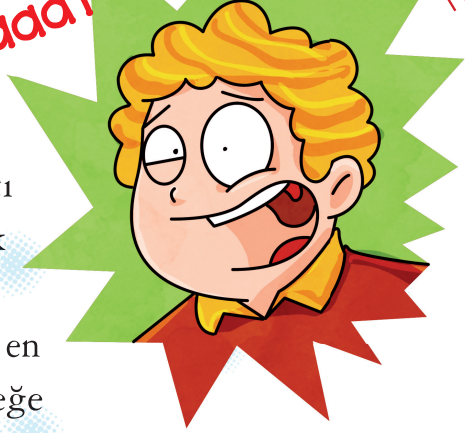
Gelir gelmez eşyalarımızı bıraktık ve futbol oynamaya başladık. Kâmil kaleci, Mert de hakem oldu. Kâmil kaleci olmayı kendisi istedi. Beyefendi getirdiği yiyeceklere yakın olmak istiyormuş. Kâmil'in maç sırasında bir şeyler yemek için kaleden ayrılması ve gol yememiz dışında herhangi bir sorun olmadı.

Açıkçası parkın üzüntüsü çabuk geçmişti. Her şey gayet güzel gidiyor derken Kâmil'in çığlıklarını duyduk. Hepimiz maçı bıraktık ve Kâmil'in olduğu kaleye döndük.

- İmdaaaaat köpek var!

Neredeyse Kâmil'in iki katı kadar bir köpek üstümüze doğru koşuyordu. Kâmil en arkada yani köpeğe en yakın olduğundan sesi fazla çıkıyordu.

Hepimiz arkamıza bakmadan kaçmaya başladık. Bir süre köpeğin sesini duymayınca durdum. Dönüp arkama bakınca bir de ne göreyim. Zavallı Kâmil hem hızlı koşmadığı için hem de en arkada olduğu için yakalanmıştı. Köpek gayet sakin bir şekilde Kâmil'i yakaladı, yere yatırdı ve üstüne